

— Живѣя при едного. Играе си съ менъ като съ дѣте, гледа ме като писано яйце. Страшно ме завивжда!.. Малко старичъкъ е, ама гледа да не ми развали въ нищо хатѣра.

Дѣдо Генко приближи и се втренчи въ младата. Това лице бѣ виждалъ нѣкъдѣ, но тукъ или въ Бойково? — не можеше да си спомни добрѣ.

— Какъ си, дѣдо Генко? проговори веселата млада. Какъ ти тукъ попадна?

И тя се ржкоса съ стареца. Обилентъ парфюмъ го удари въ носа. Сега той се взрѣ по-добрѣ, позна я и заговори:

— Ами ти ли си, мари Ненке! Я гледай! не мога да те позная!.. Каква си се оправила, каква си нагиздена!.. При кои хора шѣташъ?

Ненка Бравкова бѣше отъ Бойково и сиромашко чедо. Прѣди 3—4 години Бойковски бѣше писалъ и дѣдо Генко му я бѣ изпратилъ за слугиня. Но, кой знае защо, тя не можѣ да се застои у Бойковски: слѣдъ 7—8 мѣсеца тя изхвъркна отъ тѣхъ.

— Защо ще шетамъ? Да ми глождатъ само кратата!.. Сега на мевъ шетатъ!..

— Ехъ, Ненке, отъ слугуването, наистина, нѣма по-трудно нѣщо! Ама човѣкъ трѣбва да се помъчи, че подирѣ да рахатува!.. На, и ти едно врѣме се мъчи, ама сега, виждамъ, си добрѣ. Господъ всѣкому нека помага!.. Да не бждешъ се оженила?

— Да!.. не!.. и азъ не зная!..

Изговори тихо Ненка, засмѣ се и погледна кокетно Троянова, който бѣше жадно впилъ очи въ нея и сучеше мустачкитѣ си.

Другъ единъ кандидатъ-съперникъ, който минуваше оттукъ, сѣщо я симпатично изгледа.

— Дѣдо Генко, какво прави мама? запита Ненка.

— Добрѣ е, Ненке!.. Да е жива да ви се радва!

— Ако ще да се радва, ако ще да кахъри — все толкова ми струва!

Ненка извади изъ едно хубаво портмоне 10 лева и ги подаде на стареца:

— На и носи тия пари армаганъ!